

Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat de Sant Ferriol

Fase 1 – Diagnosi –

DOCUMENT III. Diagnosi municipal

Índex

1. DIAGNOSI PER VECTORS	1
1.1. Territori i medi natural	3
1.2. Balanç d'aigua	9
1.3. Estructura energètica	11
1.4. Contaminació atmosfèrica	13
1.5. Sorolls	15
1.6. Residus	17
1.7. Sostenibilitat econòmica	21
1.8. Sostenibilitat social	27
2. DIAGNOSI ESTRATÈGICA	33

1. DIAGNOSI PER VECTORS

1.1. Territori i medi natural

EL MUNICIPI DE SANT FERRIOL DINS L'ÀMBIT D'ESP AIS D'INTERÈS NATURAL

Tot i que el terme municipal de Sant Ferriol no es troba inclòs dins de cap Espai d'Interès Natural, la seva proximitat al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i a l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa fa que aquest municipi jugui un paper important com a connector ecològic. Aquest fet condueix a integrar l'avaluació del territori i del medi natural en una mateixa unitat, facilitant el posterior plantejament d'estratègies conjuntes. D'aquesta manera es potencia un desenvolupament sostenible que permet l'evolució del territori i de la població, respectant el medi natural. Per altra banda, una petita part del terme municipal, situada a l'extrem sud-est, pertany a la Reserva Natural de Fauna Salvatge de la Illa del Fluvià, on s'hi troba gran diversitat de fauna i vegetació.

Sant Ferriol compta amb un Text Refós de les antigues Normes Subsidiàries. Està aprovat provisionalment l'any 2001 però encara manca l'aprovació definitiva per la Comissió d'Urbanisme de Girona.

El sòl no urbanitzable, el qual ocupa la major part del territori municipal (99,7%), pren un paper de vital rellevància que s'ha de traduir amb una acurada reglamentació del mateix. Està ocupat bàsicament per boscos i conreus.

LA CONFIGURACIÓ I ESTRUCTURACIÓ DEL MUNICIPI

El municipi de Sant Ferriol té una demarcació de 41,76 km² i compta amb 207 habitants (any 2004). La majoria de població, un 87%, viu disseminada i la resta, un 13%, viu al nucli del Torn.

Sant Ferriol és un municipi ben singular. Degut a la seva situació i orografia, queda dividit en dues grans àrees d'influència, la de Besalú i la de Banyoles. No obstant això, el municipi en general forma part de l'àrea d'influència de Besalú. Pel que fa a les comunicacions, el municipi es troba més ben connectat amb els municipis adjacents que no pas amb ell mateix i els seus barris. Pel terme municipal hi passa l'eix pirinenc,

la carretera N-260, la qual uneix Ripoll i Figueres i, des de Figueres, es permet l'enllaç amb l'autopista A-7 i la N-II. Per altra banda, la C-150, direcció Banyoles, connecta amb l'A-7 i amb la capital del Baix Empordà. A més, la futura autovia A-26 passarà pel municipi i enllaçarà fins a Figueres.

Antigament, el municipi de Sant Ferriol s'anomenava Parròquia de Besalú perquè totes les esglésies depenien eclesiàsticament de la parròquia de Besalú, però l'any 1922 passà a ser municipi de Sant Ferriol. El terme està format per un nucli, el del Torn, i diferents disseminats com: Fares, Juinyà, Ossinyà, el Mor i la Miana, Sant Ferriol i el Collell.

Tots aquests disseminats conserven l'estructura tradicional així com també el nucli del Torn. No obstant, el planejament vigent en el municipi permet edificacions en sòl no urbanitzable a tot voltant del nucli del Torn, una situació que la Llei d'Urbanisme de 2002 no permet.

LES RELACIONS DE VEINATGE DEL MUNICIPI DE SANT FERRIOL

Sant Ferriol no té cap xarxa viària que enllaci els veïnats dispersats pel terme municipal. Es distingeixen diferents àrees d'influència segons la posició en el territori: l'àrea del Torn i el Collell (propers a Mieres i Banyoles), l'àrea de Fares, Ossinyà i Juinyà (limitant amb Besalú), la zona del Pla d'en Güell (contigu a Argelaguer) i l'àrea de la Miana, la qual té accés per Sant Jaume de Llierca.

Pel que fa a les distàncies, des del Torn hi ha 21,6km a Olot, 28,6km a Besalú, 4,1km a Mieres i 14,7km a Banyoles. En canvi es troba a 32,3km del santuari de Sant Ferriol i a 42,5km de la Miana. Per tant, es tarda molt menys a anar a nuclis dels termes veïns que no pas als veïnats del propi municipi.

És un municipi que no té unitat territorial ni identitat funcional pel fet de dividir-se en àrees d'influència i pel fet de no existir cap mena de cohesió entre els diferents veïnats del terme municipal.

Sant Ferriol conserva l'aspecte de municipi disseminat, agrari ramader i, en els últims anys, també de serveis. Depèn dels municipis veïns per tal de cobrir les necessitats bàsiques de la seva població.

EL PAPER DE CONNECTOR ECOLÒGIC

El municipi presenta una bona connectivitat ecològica degut a la gran diversitat d'hàbitats, així com també la seva posició en el territori.

Sant Ferriol és un mosaic format per boscos, conreus, cursos fluvials i petits disseminats poblacionals.

La situació del municipi en el territori també l'ajuda. Es troba emplaçat entre dos espais naturals protegits: el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa, fet que dóna importància al municipi com a connector ecològic. La xarxa hidrogràfica hi juga un paper significatiu. Per una banda, el riu Fluvià actua de connector entre el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i els Aiguamolls de l'Empordà, ja que presenta una estructura de bosc de ribera i de cabal suficients per garantir-la. El riu Ser ajuda a la connexió entre el Parc Natural de la Zona Volcànica i la Reserva Natural de l'Illa del Fluvià, on el riu Ser s'enllaça amb el curs fluvial del Fluvià. Per altra banda, la riera del Borró i la de Buaranc actuen de corredors ecològics importants ja que neixen a l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa i desemboquen al riu Fluvià.

La presència de conreus repartits al llarg de les valls del riu Fluvià i Ser i a les planes d'en Güell, de Fares i les Carreries, és interessant ja que els camps són una font de riquesa biològica i donen equilibri i bona conservació al paisatge. També actuen de connector d'espècies gràcies a la vegetació crescuda entre camps i ajuden a mantenir la biodiversitat ambiental, tot i que la seva funció minva depenent de les estacions de l'any.

El 83% del territori està ocupat per massa boscosa. Això permet el desplaçament de fauna i flora sense ser interrompuda per elements pertorbadors degut a la seva continuïtat.

Malgrat la permeabilitat ecològica del municipi, cal destacar un element fragmentador important que és la xarxa de comunicacions, bàsicament la N-260 i la C-150, molt transitades, que dificulten el pas d'espècies animals per la seva elevada intensitat de trànsit.

L'ESPÀI AGRARI I FORESTAL

El sòl no urbanitzable, bàsicament format per conreus i bosc, ocupa quasi tot del territori municipal (99,7%) i pren un paper de vital rellevància ecològica i paisatgística.

Gran part del territori es troba ocupat per massa forestal, sobretot les àrees muntanyoses on és difícil conrear així com també urbanitzar. Les àrees conreades es troben situades a les zones més planeres.

El sector primari ha experimentat un ràpid retrocés, degut a una sèrie de factors, com la baixa rendibilitat econòmica o la manca de recanvi generacional, que són les principals causes de la clara regressió que està experimentant aquest sector de població.

L'espai agrari té un paper fonamental en les connexions ecològiques i l'activitat agrària és un element fonamental de transformació, creació i manteniment del paisatge. La proporció de població que es dedica al sector primari a Sant Ferriol és important, tot i minvar durant els últims anys, essent d'un 36,6%, segons dades de 1.999.

Quan cessa l'activitat agrària o ramadera sobre el seu entorn s'afavoreix l'extensió de la superfície forestal arbrada a expenses dels espai ocupats per bosquines, prats i conreus. Aquest fet es produeix a les zones de més pendent. En general, la homogeneïtzació de la massa forestal implica una pèrdua de paisatges, hàbitats i biodiversitat, amb la pèrdua d'espècies pròpies de les zones de transició i dels espais oberts. En el cas de Sant Ferriol, fins avui, la pressió urbanística no és un problema que afecti gaire el territori. D'aquesta manera, el municipi presenta un bon paisatge agrícola i forestal.

Dins el terme municipal existeixen 3.231 hectàrees cobertes per hàbitats d'interès comunitari segons la directiva 67/97/CE, que representen un 77,4% del total de la superfície municipal.

LA XARXA DE COMUNICACIONS: PASSAT, PRESENT I FUTUR

Sant Ferriol, per la seva situació en el territori i la seva orografia, té mal comunicats els propis veïnats entre ells mateixos. En canvi hi ha millor comunicació entre aquests i els municipis veïns.

Actualment les vies principals que comuniquen el municipi són la carretera N-260 i la C-150. La primera uneix el municipi Olot i Ripoll per una banda i, per l'altra, amb Figueres i l'autopista A7. La C-150 uneix el terme amb Banyoles i Girona.

Tant la N-260 com la C-150 travessen el municipi pel nord i per l'est respectivament amb una intensitat de trànsit molt elevada, provocant el conseqüent impacte de contaminació (sorolls, fums, pols, etc.).

Les carreteres GI-5245 i GIV.5243 uneixen Sant Miquel de Campmajor amb el Torn. A part d'aquestes vies, existeixen vies secundàries com el camí de Juinyà, que uneix Juinyà amb el Mor, i el camí de Sant Ferriol que uneix Sant Ferriol amb el santuari del Collell.

ELS CRITERIS D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA

El paisatge no s'ha considerat com a un factor de base més en el planejament urbanístic municipal. En les Normes Subsidiàries es parla de condicions estètiques i de composició, fent referència a unitats formals i harmonia del conjunt, però manca la definició i especificació d'aquestes condicions.

Tot el municipi té un aspecte paisatgístic integrat ja que presenta un mosaic divers de camps, boscos i cursos fluvials que aporten una riquesa paisatgística important i no hi ha gaire elements dissonants que el pertorbin. A més, els nuclis poblacions mantenen l'estructura tradicional.

No obstant això, cal remarcar l'augment de massa forestal en detriment de la pèrdua de conreus, la qual cosa condueix a certa homogeneïtzació del paisatge. El fet de no ser un municipi industrial afavoreix el paisatge, tot i que cal destacar la presència d'algunes naus industrials situades al costat de la C-150 al seu pas per Juinyà i la presència d'espai apte per urbanitzar al pla de Can Güell. També, el pas de les carreteres N-260 i C-150 pel municipi desfavoreixen la qualitat paisatgística. A més, el pas de la futura A-26 pel municipi, la qual enllaçarà amb Figueres, comporta canvi d'usos dels sòls adjacents a la infraestructura. Per altra banda, l'activitat d'extracció d'àrids causa impactes negatius al paisatge, fet que es podria corregir si es portés a terme la restauració.

Finalment, destaca positivament la riquesa de patrimoni arquitectònic, ja sigui en cases pairals o ermites, la qual ajuda a conformar un mosaic paisatgístic harmònic i divers.

1.2. Balanç d'aigua

LES AIGÜES SUBTERRÀNIES

Al municipi de Sant Ferriol s'hi distingeixen dues conques: la vall del Fluvià i la vall del Ser. Manquen dades sobre la qualitat de les aigües subterrànies.

Segons dades de l'Agència Catalana de l'Aigua, al 2003 hi havia 2 pous legalitzats per a usos domèstics i agrícoles. Però, degut a la manca de xarxa pública d'aigua a tot el municipi (excepte el Torn), se suposa que la majoria d'habitatges s'abasten de pous propis.

En tot el municipi existeixen sis font públiques. L'aigua de la Font del Torn prové de la xarxa i està tractada. Les altres fonts, segons el Text Refós de les Normes Subsidiàries aprovat provisionalment el 2001, són considerades en franja de protecció.

LES AIGÜES SUPERFICIALS

Durant el pas del riu Fluvià per Sant Ferriol, els valors de conductivitat i alcalinitat obtinguts demostren que el riu presenta una elevada mineralització i, a diferència d'Olot, s'observa un augment de la concentració de fosfat, així com una disminució de les formes nitrogenades (principalment amoni i nitrat). La gran concentració de sulfats, i en conseqüència la conductivitat, prové de la dissolució dels guixos presents a l'aqüífer.

Pel que fa a la vall del Ser, entre 1993 i 1998, el riu Ser al seu pas pel nucli del Torn, presentava una aigua neta degut a la progressiva autodepuració natural del riu. Però, la resta de mostreigs van observar signes d'estrès i aigua contaminada i molt contaminada d'octubre a gener de 1998 degut a alguna pertorbació a la llera.

CAPTACIÓ I POTABILITZACIÓ D'AIGUA, LA SEVA QUALITAT I EL SEU COST

Sant Ferriol només disposa d'una xarxa d'aigua pel nucli del Torn, des de 1982 aproximadament, la qual és subministrada per l'Associació de Veïns del Torn i gestionada per l'empresa Aigües de Banyoles. La resta del municipi s'abasta de pous

privats no legalitzats. L'aigua és captada d'un pou situat al mateix nucli del Torn, és clorada als dos dipòsits existents i distribuïda per gravetat.

Hi ha 10 abonats domèstics els quals paguen un mínim de 100m³/any.

No es tenen analítiques sobre la qualitat de l'aigua del nucli del Torn i tampoc de la resta del municipi.

EL SANEJAMENT DE L'AIGUA

Al nucli del Torn hi ha xarxa de clavegueram la qual condueix les aigües en una fossa sèptica i són dipositades, posteriorment, al riu Ser.

El sanejament de les aigües residuals de la resta de la població es dona a través de fosses sèptiques particulars, el funcionament de les quals es desconeix perquè no hi ha cap tipus de control.

L'any 2000 hi havia una previsió d'elaborar un projecte d'una depuradora verda al nucli del Torn, la qual preveia tractar de 10 a 15m³ diaris. De moment, però, aquest projecte s'ha aturat.

1.3. Estructura energètica

ESTRUCTURA ENERGÈTICA, PRODUCCIÓ, DISTRIBUCIÓ I CONSUM

El model de consum energètic a Sant Ferriol es correspon amb el model general a Catalunya, amb predomini de les energies no renovables i produïdes en gran part fora del municipi. Així doncs el balanç energètic del municipi és fortament negatiu, diferència entre l'energia produïda en el municipi i la produïda fora d'aquest.

En el municipi no existeix cap política de desenvolupament d'energies alternatives ni de millora en l'eficiència energètica (plaques solars, energia eòlica, etc.).

El consum d'energia del municipi de Sant Ferriol és de 1.189Tep. i el consum mitjà és de 5,7 Tep/habitant-any, molt superior a la mitjana catalana, que és de 1,8 Tep/habitant-any. Aquest consum energètic es veu distorsionat pel pes de les indústries que recauen en molt poca població, així doncs, sinó es tingués en compte la indústria el consum seria de 630Tep amb una mitjana de 3,59Tep/habitant, que encara duplica la mitjana catalana.

La màxima aportació a aquest índex de consum correspon al sector industrial amb 2,7 Tep/hab-any, seguit del sector agrícola amb 1,6 Tep/hab-any, seguit del transport amb una aportació de 0,94 Tep/hab-any, del sector serveis amb 0,58 i finalment del sector domèstic amb un 0,49 Tep/hab-any. Sense el sector agrícola, el consum per habitant i any és de 4,7 Tep/hab-any.

Les fonts energètiques més utilitzades són els combustibles líquids amb un 45%, en canvi trobem que es fa molt poc ús de l'energia elèctrica, un 29% això és degut a la poca representació que hi ha del sector industrial en el municipi.

El municipi de Sant Ferriol no disposa d'una xarxa de gas natural canalitzat, ja que el gasoducte que travessa la comarca va des d'Olot fins a Besalú i no arriba a Sant Ferriol, a excepció d'una indústria del municipi que, degut a la seva proximitat amb Besalú i la seva ubicació al costat de la carretera C-150, en disposa.

EL CONSUM ENERGÈTIC MUNICIPAL

El consum energètic total de les dependències i serveis municipals equival a un 1,6% de l'energia global consumida al municipi de Sant Ferriol.

El consum de les dependències municipals és el mateix tant en l'ajuntament del municipi com en l'enllumenat públic del Torn i del seu local social, es reparteixen en un 50% aquest consum.

La coherència de l'enllumenat dins el consum municipal és destacable però quan analitzem la importància d'aquest dins del consum global del municipi, els resultats són molt poc significatius.

En aquest cas, només fa recomanable, establir un model de gestió de l'enllumenat públic on es reduiria encara més el consum i alhora la possible contaminació lumínica. En aquest sentit cal considerar el Programa d'Energia que s'està duent a terme a nivell comarcal que, a més de crear aquest model de gestió, haurà d'aportar directrius en relació a l'eficiència energètica i a la contaminació lumínica.

1.4. Contaminació atmosfèrica

LES EMISSIONS

El principal focus emissor de contaminants atmosfèrics a Sant Ferriol és el sector agrícola, seguit de la indústria i a distància el trànsit de vehicles.

El sector agrícola, el sector industrial i els mitjans de transport, són una de les fonts més importants emissores de contaminants atmosfèrics, sobretot de diòxid de carboni (CO₂), que contribueix a l'escalfament global de la Terra per l'efecte hivernacle que origina. El CO₂ no seria el gas amb major efecte hivernacle sinó fos per la seva elevada concentració, que fa que contribueixi en un 55% al canvi climàtic, que provoca que la temperatura mitjana superficial del planeta augmenti.

Donada la diferència existent entre les emissions per passatger d'un vehicle privat o d'un autocar, i considerant que la major part dels automòbils que circulen per la xarxa viària del municipi són privats, és clar el benefici ambiental que suposaria el transport de viatgers en vehicles col·lectius. Ara bé, si es tenen en compte les característiques del municipi, la implantació d'un servei de transport públic seria molt complicat degut a l'orografia d'algunes zones del territori i alhora molt costós. De totes maneres seria molt necessari pel gran nombre de població envellida que viu en el territori.

LA QUALITAT DE L'AIRE

Sant Ferriol no disposa de cap estació que mesuri les immissions de contaminants atmosfèrics i que permeti conèixer la qualitat de l'aire al municipi.

En el conjunt de la comarca existeix una única estació de control de la Xarxa de Vigilància i Prevenció de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA) que només mesura els nivells d'ozó ,és un tipus de contaminant secundari. Per la seva ubicació – Can Jordà al terme municipal de Santa Pau – els valors obtinguts no reflecteixen la qualitat de l'aire a Sant Ferriol.

La inexistència d'un control de contaminants primaris a l'atmosfera comporta el desconeixement de la presència real de certs contaminants com el diòxid de sofre

(SO₂), partícules sòlides totals (PST), monòxid de nitrogen (NO) o monòxid de carboni (CO), que potencialment són els principals focus emissors del municipi.

1.5. Sorolls

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA I REGULACIÓ

Una de les principals fonts de soroll de Sant Ferriol és el trànsit rodat de la C-150 que afecta la part est del municipi, enllaça Besalú amb Girona, així com el trànsit de la N-260, la qual travessa el municipi pel nord. Hi ha dues fonts de soroll molt secundàries, el trànsit de la GIV-5243, la qual uneix el nucli de Sant Andreu del Torn amb Mieres, i la de la GIP-5245, en direcció a Santa Maria del Collell.

Sant Ferriol, igual que la resta dels municipis de la Garrotxa, compta amb un cadastre de sorolls que defineix les diferents zones de sensibilitat acústica del municipi, que ha estat elaborat des del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, com a base per una posterior regulació de la contaminació acústica.

Així mateix, la Generalitat de Catalunya ha redactat una Ordenança municipal tipus per tal que cada ajuntament l'adeqüi a les particularitats i necessitats del seu municipi. Sant Ferriol però, no té cap ordenança que reguli la contaminació acústica del seu municipi.

1.6. Residus

L'INCREMENT CONSTANT EN LA GENERACIÓ DE RESIDUS

En els últims anys es detecta un lleuger increment en la generació de residus, que es pot relacionar amb el model de societat de consum actual. Amb les dades existents actualment, però, no es pot precisar si l'increment de producció es deu a les activitats econòmiques o a la població, fet que dificulta dur a terme actuacions de minimització i/o de valorització dels residus molt més ajustades. L'increment en la producció durant el període 1996-2002 ha estat del 35%.

Aquest increment de generació de residus requereix un major esforç de gestió, enfocat bàsicament a recollir-los i tractar-los de manera ordenada. En aquest sentit cal destacar la millora en la gestió i tractament dels residus en els últims anys, que va suposar la disposició controlada del rebuig a l'abocador comarcal de Beuda. També cal fer esment de la millora important en els punts d'abocament incontrolat, per una banda amb les campanyes de neteja d'aquests i per l'altra per la posada en marxa del servei de recollida de materials voluminosos – recollida porta a porta des del 1994 –.

Els sistemes actuals de tractament i gestió tenen com a principal objectiu la disposició controlada i el reciclatge dels residus, però no es contempla com a objectiu prioritari el foment de la minimització dels residus, és a dir, no s'actua sobre la causa sinó directament sobre els seus efectes. Aquesta ha de ser la opció prioritària en el futur sobretot considerant el previst en el Programa de Gestió de Residus de Catalunya 2001-2006.

Tanmateix, la producció de residus, per habitant i dia durant l'any 2003 al municipi de Sant Ferriol, s'ha situat a 1,11 kg/habitant/dia, inferior a l'objectiu de l'1,26 Kg/habitant/dia que recull el Programa de Residus de Catalunya.

L'EFICÀCIA EN EL CONTROL DE LA GESTIÓ

L'any 1989, la gestió dels residus a la comarca va ser delegada al Consell Comarcal de la Garrotxa, que ha redactat el Programa de Gestió de Residus Municipals de la

Garrotxa, com a marc de referència per els sistemes de gestió de les deixalles. Actualment aquest programa es troba en fase de revisió.

La inexistència d'una ordenança reguladora dels residus, en l'àmbit domèstic, comercial i industrial, no permet un control eficaç del sistema. Així mateix, la manca d'una fiscalitat dels residus clara, que permeti bonificar les actuacions de minimització en la generació de deixalles, i la correcta selecció i gestió dels mateixos, dificulta l'adopció d'hàbits més sostenibles per part de la població.

EL RENDIMENT DE LA RECOLLIDA SELECTIVA

Segons la composició mitjana dels residus domèstics, el percentatge de materials reciclables és de l'ordre del 88%. Tot i que en els darrers anys els nivells de recollida selectiva de deixalles augmenten en valors absoluts, el rendiment d'aquesta recollida a Sant Ferriol – materials recollits selectivament en el municipi en relació a la generació total de deixalles – és d'un 24,05%.

La capacitat de recollida selectiva va estretament relacionada amb el nombre de contenidors i la seva ubicació – referida a la seva proximitat amb el ciutadà – dins el municipi.

Tot i que el nombre de contenidors de recollida selectiva per habitant a Sant Ferriol s'estima suficient, les característiques rurals del municipi i la dispersió dels habitants, fan difícil assolir el nombre d'àrees d'aportació suficients per donar un servei de proximitat a la població. Així i tot, a Sant Ferriol es donen uns rendiments de recollida per a les diferents fraccions de 8,24%, molt superior a la mitjana de la comarca que és de 3,6%.

Sant Ferriol no disposa de servei de Deixalleria Local que faciliti a la població la recollida dels residus especials i valoritzables. Això comporta la impossibilitat de valorar el rendiment de la recollida de residus especials que es pugui donar per part dels habitants del municipi.

Els habitants de Sant Ferriol disposen de dues opcions per reciclar, poden anar a la Deixalleria comarcal situada al terme municipal d'Olot que ofereix la possibilitat al conjunt de la comarca de disposar ordenadament els residus. O per altre banda,

poden anar a Besalú que disposa de servei de Deixalleria Local, que actua com a punt de recollida i ordenació dels residus especials i valoritzables pels habitants dels municipis que ho desitgin, petits comerciants i industrials, que posteriorment són portats a la Deixalleria Comarcal de la ciutat d'Olot.

Està prevista la incorporació d'un servei de Deixalleria mòbil a nivell comarcal, amb l'objectiu de fomentar i millorar la correcta separació dels residus especials i valoritzables.

Segons la Llei de residus vigent, el municipi de Sant Ferriol no està obligat a realitzar la recollida selectiva de matèria orgànica, perquè té una població inferior als 5.000 habitants. La propera construcció d'una planta de compostatge al municipi d'Olot, així com les previsions del Programa de Gestió de Residus de la comarca – manifestant la voluntat de tots els municipis de desenvolupar la recollida orgànica – han d'ajudar a la implantació d'aquesta recollida al terme municipal en un futur proper.

ELS RESIDUS D'ORIGEN INDUSTRIAL

Segons la Llei 6/1993 de residus, la recollida i el tractament de les deixalles industrials no és un servei d'obligat compliment per l'administració. En els darrers anys, s'ha procedit a la desconexió dels industrials del servei municipal de recollida i tractament de residus, amb l'objectiu de què els propis processos industrials internalitzin els costos associats a la generació de deixalles.

Els residus que es disposen a l'abocador comarcal procedents de la indústria són tipificats com a residus no especials al Catàleg de Residus de Catalunya. Així mateix, totes les empreses fan declaració anual de residus i disposen de la fulla d'acceptació d'aquests a l'abocador comarcal.

Segons la Junta de Residus, l'any 2002 a Sant Ferriol no hi havia cap indústria que constés a l'inventari permanent de productors de residus.

LES DEJECCIONS RAMADERES

El sector agrícola i ramader pren un paper molt important al municipi de Sant Ferriol. Tant si s'estudia el cens com la capacitat de la cabanya ramadera actual, d'acord amb

el Programa de Gestió de Dejeccions Ramaderes elaborat al 2001 pels serveis de medi ambient del Consell Comarcal de la Garrotxa.

Sant Ferriol és un dels municipis de la comarca excedentaris en la producció de residus ramaders en relació amb les possibilitats del territori per absorbir-los. Aquests excedents equivalen a 42 tones de nitrogen si es consideren les places potencials d'unitats ramaderes al municipi i 14 tones si es té en compte el cens actual. La projecció de dejeccions ramaderes d'aquest municipi, tot i que les explotacions són molt variades, es deu principalment als pollastres d'engreix, a la cria de conills, de boví i de porcí per aquest ordre.

A més del nitrogen procedent de les dejeccions ramaderes, cal considerar l'aportació d'adobs químics al medi, fet que provoca un augment dels nitrogenats. Els resultats de les analítiques dutes a terme als aqüífers d'aquest municipi no indiquen l'existència d'una problemàtica per contaminació de nitrats.

1.7. Sostenibilitat econòmica

MERCAT DE TREBALL DE SANT FERRIOL

Sant Ferriol registra una taxa d'activitat – relació entre la població activa i la població de 16 anys i més – del 56,5%, lleugerament superior a la de la Garrotxa (51,6%) i a la de Catalunya (53,4%). En els darrers anys aquesta taxa ha augmentat sostingudament, on la població masculina i femenina major de 15 anys, s'ha mantingut més o menys estable.

La taxa d'ocupació específica de Sant Ferriol – relació entre la població ocupada i la població de 16 a 64 anys – és de 70,4%, es manté superior respecte la comarca (61,9%) i a Catalunya, (52,4%) . Amb uns baixos nivells d'atur, destacant que en els darrers anys han augmentat les persones ocupades del municipi, sobretot s'ha notat la incorporació de la dona al món del treball.

El 36,4% de la població ocupada de Sant Ferriol treballa en el sector serveis, que els últims anys ha experimentat un important augment, en detriment del sector secundari que es situa en un 23,8%, disminuint així les places de treball . El sector primari té el mateix pes que el sector serveis, amb el 36,4% de la població ocupada que treballa a l'agricultura i/o ramaderia. Tot i que el percentatge és elevat dintre del municipi aquest ha perdut pes en els darrers anys respecte el sector serveis, però s'ha mantingut a diferència del que succeeix a la resta de la comarca.

Les persones amb contractes eventuais representen un percentatge del 15,9%, molt inferior a la mitjana catalana, 22,2%. La masculinització de la població ocupada és evident (71,6%), seguint la tendència generalitzada al mercat laboral. El grau de població masculina ocupada és molt superior al de la Garrotxa (60,2%) i també al de Catalunya (63,2%).

Analitzant la localització dels llocs de treball de Sant Ferriol, s'observa que el saldo de treballadors – diferència entre els que marxen a fora a treballar i els de fora que venen a treballar – és positiu (11 persones). Aquest és símptoma de la importància que té el sector terciari i el secundari en el municipi, que fan de pol d'atracció econòmic i laboral de la població dels municipis veïns que venen a buscar feina a Sant Ferriol.

El municipi es caracteritza per haver-hi major quantitat de població ocupada que treballa dintre del municipi que no la que treballa a fora. Tot i això, les exportacions de població que va a treballar a fora, es concentren bàsicament en els sectors secundari i serveis.

La taxa d'atur de Sant Ferriol és de 4,21%, en data de 2003, és inferior a la mitjana comarcal (5,4%) i superior a la catalana(3,2%). La poca població del municipi no permet donar un perfil definit dels seus aturats, ja que només són 4 persones. També cal tenir present que a la Garrotxa, a on treballen la gran majoria de ciutadans del municipi, l'atur no és una de les principals problemàtiques socioeconòmiques.

Tot i l'aspecte positiu que suposa registrar baixes taxes d'atur, paradoxalment pot ésser un símptoma d'una economia local i comarcal estancada. Diferents estudis i dades objectives mostren que els àmbits geogràfics amb un important dinamisme econòmic solen registrar taxes d'atur més elevades que aquelles zones més deprimides i on la seva economia es mostra menys activa.

L'ESTRUCTURA ECONÒMICA DEL MUNICIPI

Històricament, l'economia de Sant Ferriol s'ha caracteritzat per ésser un municipi clarament agrícola i ramader, però que en l'actualitat el sector serveis va prenent molta força conjuntament amb el sector secundari.

La situació geogràfica del municipi – allunyat de l'eix del riu Fluvià a on s'esdevingueren els desenvolupaments industrials més importants degut a la presència contínua d'aigua – juntament amb l'allunyament respecte les principals vies de comunicació i la gran capacitat agrícola d'aquest territori, són elements que poden justificar el menor ritme de creixement i desenvolupament econòmic del municipi.

Aquesta realitat evidencia que en el si del principal centre econòmic i demogràfic de la comarca, Sant Ferriol està assumint funcions de municipi residencial. Això és degut al gran nombre de masies abandonades que s'han ocupat, restaurat o bé reconvertit en alguna activitat de serveis. Aquest fet provoca que Sant Ferriol tingui la capacitat d'atracció de treballadors de poblacions veïnes. Cal destacar, però que la meitat de la població ocupada treballa en d'altres municipis, on el dinamisme econòmic i laboral és molt més elevat.

Durant el període 1991-1996, les places laborals de Sant Ferriol varen disminuir un 27%, passant de 136 a 99 llocs de treball, degut principalment al decreixement del sector secundari del municipi. En canvi, a la comarca de la Garrotxa, el nombre de llocs de treball pràcticament s'ha mantingut estable durant aquest període.

MOBILITAT LABORAL A SANT FERRIOL ASSOCIADA A LA SEVA ÀREA D'INFLUÈNCIA

El municipi de Sant Ferriol estableix relacions econòmiques en una àrea d'influència subcomarcal que també inclou Besalú – com a centre – i els municipis de Beuda i Maià de Montcal. Dins aquesta àrea hi ha un important flux de persones que per raons de treball van des de Sant Ferriol fins a Besalú i viceversa, però en menor importància.

A l'any 1996 Sant Ferriol havia igualat el nombre de llocs de treball que oferia respecte als que rebia, on el saldo de treballadors del sector primari i de serveis era positiu, i el sector secundari i el de la construcció era negatiu, amb la qual cosa es conformava com a petit pol d'atracció de mà d'obra però amb poc pes dins aquesta àrea d'influència.

Actualment els sectors terciari i secundari són els principals motors de l'economia local fet que es reflecteix en el llocs de treball que ofereixen, tot i que la majoria de serveis i indústries es caracteritzen per ésser familiars. Al 1996 el 81% i el 77% dels llocs de treball d'aquests sectors respectivament, eren ocupats per població d'altres municipis, i un nombre menor, però similar, d'habitants de Sant Ferriol (el 73% i el 49% de la població activa del sector serveis i secundari, respectivament) es desplaçaven a treballar al sector primari a d'altres municipis.

La mobilitat laboral –tan importadora com exportadora- ha augmentat en els darrers anys a Sant Ferriol. Considerant l'absència d'un transport col·lectiu regular, es genera una clara dependència i un increment de l'ús del vehicle privat amb totes les conseqüències ambientals i socials que això comporta

EL SECTOR PRIMARI: L'IMPORTANT PAPER DE L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA TRADICIONAL

Malgrat la importància de l'agricultura i la ramaderia a Sant Ferriol, el sector primari es caracteritza, seguint la tendència de la resta de Catalunya, per un envelliment de la mà

d'obra i dels titulars de les explotacions, per una progressiva disminució del nombre d'explotacions i per un canvi en el règim de tinença, amb una reducció de la propietat a favor de l'arrendament.

Això podria ser conseqüència de la manca de relleu generacional en moltes explotacions, els propietaris de les quals es jubilen o opten per la segona residència i arrenden les terres. A Sant Ferriol sembla que no hi ha recanvi generacional ja que hi ha un percentatge molt poc important d'assalariats fixos que tenen menys de 29 anys.

També s'està produint una racionalització de les explotacions agràries amb una especialització ramadera dins el procés generalitzat a nivell nacional que segueix les directrius de la política agrària comunitària.

Conseqüència de la disminució del nombre de treballadors del sector primari i del nombre d'explotacions agrícoles i ramaderes entre els anys 1982 i 1999, la superfície agrària útil també ha disminuït lleugerament –de 2.889ha a 2.447ha-. Això significa que s'ha produït un canvi d'ús de la terra, que a passat a ser forestal o bé s'ha reconvertit en un espai més d'oci i no tant com explotació pròpiament dita. Aquest manteniment esdevé un aspecte destacable si es té en compte la situació i evolució del sector primari en altres zones del país, suposant un factor d'equilibri econòmic i territorial al municipi

Pel que fa a la tipologia de conreus, predominen els de secà, concretament els dels cereals per a gra (ordi), tot i que en els darrers anys s'ha produït un increment dels farratgers i en menor importància els cultius industrials.

A la ramaderia, es constata que en el període entre 1990 i el 2002 hi ha una especialització en el sector del boví i del porcí, representen un 70% del total. Destaquen dos fenòmens: per una banda la disminució de les explotacions ramaderes a menys de la meitat. I per altra, l'augment del 157% d'unitats ramaderes, per espècies totes han augmentat, sobretot el boví, el porcí i l'aviram.

Cal tenir en compte que aquest augment suposa un increment de les dejeccions ramaderes, amb totes les conseqüències associades – correcte gestió, contaminació d'aqüífers, etc. –.

EL POC DESENVOLUPAMENT DEL SECTOR SECUNDARI I DE LA CONSTRUCCIÓ

A Sant Ferriol només hi ha tres indústries que es troben ben consolidades les quals ofereixen un total de 22 llocs de treball, tant a la població local com a la forània. Es tracta doncs, d'un sector molt poc desenvolupat amb indústries petites i només una té més de 9 treballadors.

La distribució per activitats no difereix gaire del model comarcal. Els tres establiments industrials del municipi es dediquen a activitats diferents. Per ordre, una es dedica a la fabricació de calç, una altra a la fabricació de formigó fresc, i finalment la tercera al transport de mercaderies per carretera.

Les empreses estan relacionades amb els recursos locals, concretament les extraccions d'àrids, seguin la tendència de municipi que basa la seva economia amb els recursos de la terra.

L'empresa més important de Sant Ferriol és KEMIRA IBÉRICA, SA que es dedica a la fabricació de calç o guix en forns.

El sector de la construcció actualment no ofereix llocs de treball en tot el municipi, però em de dir que a Sant Ferriol no hi ha mà d'obra qualificada per ocupar aquests llocs de treball que finalment han de ser coberts per la població forània. En el període 1994-2001 el nombre d'establiments relacionats amb la construcció tendeixen a augmentar, de 5 a 10.

EL SECTOR TERCIARI: EL TURISME, PRESENT I FUTUR

En el sector terciari s'hi diferencien tres branques d'activitat: comerç, serveis i turisme.

La poca oferta comercial del municipi – hi ha 6 establiments dedicats al comerç – ha provocat que els habitants de Sant Ferriol hagin de desplaçar-se a Besalú, Figueres, Banyoles o Girona per satisfer la gran majoria de necessitats de consum. A Sant Ferriol no hi ha mercat setmanal, els seus habitants poden triar anar el dimarts al de Besalú, el dimecres a Banyoles o el dijous al de Figueres.

D'altra banda, el nombre d'establiments de serveis dedicats a la restauració són molt significatius tenint en compte les dimensions del municipi. L'oferta turística és significativa, amb un total de 380 places hoteleres distribuïdes en un hotel, pensions, cases de turisme rural i, albergs i cases de colònies.

1.8. Sostenibilitat social

EL CREIXEMENT DEMOGRÀFIC: EL MOVIMENT NATURAL I LA INCIDÈNCIA DEL PROCÉS IMMIGRATORI

Històricament Sant Ferriol havia sigut un municipi molt poblat, al 1900 tenia 786 habitants, seguidament experimentà un creixement demogràfic molt important fins al 1930 que la població arribà al seu màxim amb 868 habitants. A partir d'aquells moments la població començar a decreïxer que encara continua en l'actualitat, fins a assolir els 207 habitants a l'abril de 2004.

Durant el període 1986-2001, el creixement vegetatiu del municipi va ser negatiu, en canvi, el saldo migratori intern i extern van ser positius. L'arribada de ciutadans estrangers és bastant baixa, ja que només n'han arribat 7 en els últims 11 anys, aquests procedeixen majoritàriament dels Països Baixos, i en menor importància d'Alemanya, Gran Bretanya i Bèlgica. Però a diferència del què passa a la resta de municipis, Sant Ferriol rep més habitants de la resta de Catalunya i en menor importància de l'Estat Espanyol.

Alhora s'observa que la població de Sant Ferriol majoritàriament és nascuda a les comarques de Girona (58,4%), però també hi ha un percentatge destacable de nascuts a la província de Barcelona (18,3%).

En definitiva, es pot dir que amb l'actual moviment natural de la població es fa difícil garantir el manteniment demogràfic i el rejuveniment de l'estructura d'edats. Així doncs, si es vol positivitzar aquesta tendència caldria assumir, davant la impossibilitat que es produeixi a curt termini canvis en els factors vegetatius, l'arribada de nova població en el municipi. No obstant, aquest escenari requerirà unes respostes adequades als possibles problemes associats de segregació i manca d'habitatge que facilitin el benestar dels nousvinguts i assegurin una bona cohesió social amb els ciutadans de Sant Ferriol.

L'ENVELLIMENT DE LA POBLACIÓ, UNA REALITAT

El pes específic de la població d'edat més avançada del municipi de Sant Ferriol és superior als registres de Catalunya i similars als de la Garrotxa.

Si s'analitza l'estructura d'edats de Sant Ferriol s'observa que la taxa d'envelliment de la població s'ha mantingut en el període comprès entre els anys 1986-2004, tot i que en aquest últim any l'índex del municipi ha disminuït. La disminució dels riscos de defunció que s'ha produït en les darreres dècades ha propiciat una major esperança de vida, fet que queda reflectit en l'elevada presència de contingents poblacionals de més edat.

La gent gran és un col·lectiu que precisa de serveis concrets, que moltes vegades van més enllà dels merament tangibles. Al municipi de Sant Ferriol el 20,3% de la població té més de 65 anys, percentatge superior a la mitjana comarcal i catalana.

Per altra banda, entre 1996 i 2004, es constata que la població infantil - de 0 a 15 anys - del municipi té un índex de 5,31% molt inferior al de la Garrotxa (19,3%) i la de Catalunya (22,5%). En canvi, la població jove - de 16 a 29 anys - del municipi té un índex de 15% lleugerament superior al de la Garrotxa i Catalunya, de 13,9% i 14,7% respectivament.

TIPOLOGIA DELS HABITATGES DE SANT FERRIOL

El terme municipal de Sant Ferriol s'estructura en un nucli urbà del Torn que agrupa el 12% de la població, i set zones disseminades on hi viuen el 88% restant – El Mor, Aussinyà, Fares, Juninyà, La Miana, Sant Ferriol i el Torn – la qual cosa dificulta molt el manteniment de les infraestructures i els serveis bàsics.

El perfil de llar del municipi és familiar en un 83,3%, si bé les llars no familiars (formades per una sola persona) han experimentat un creixement significatiu durant el període 1991-1996. En quan a la dimensió mitjana de les llars tendeix a disminuir, passant de 3,4 persones el 1991 a 2,9 persones el 2001.

La gran majoria d'habitatges són de primera residència (69,1%), tot i que destaca el nombre d'habitatges destinats a les segones residències (11,4%). Seguint la dinàmica

d'altres municipis de la província de Girona, la presència d'habitatges vacants és rellevant (19,5%). L'elevada presència d'habitatges de propietat (67%) destaca per sobre dels habitatges de lloguer (26%), fet que coincideix amb la resta de la comarca, on predomina la cultura de la propietat.

Els habitatges es situen en edificis força antics, ja que el 85% es localitzen en construccions d'abans del 1941. Aquest fet suposa una clara diferenciació respecte a la realitat de la província de Girona i de tot Catalunya, on aquest tipus d'edificis tenen un pes específic del 22% i 23%, respectivament. Alhora també destaca el fet que entre els anys 1991 i 2000 s'ha construït només 1 habitatge (1,1%).

Actualment, a Sant Ferriol la presència d'habitatges de protecció oficial no són gens significatius, durant el període 1992-2002 no es va construir cap habitatge de protecció oficial. Aquests factors dificulten la retenció de la població jove en el municipi, i impedeixen atraure persones que fixen la seva residència a punts de la comarca on l'oferta d'habitatges és major i amb millors condicions financeres.

Al 2001 la gran majoria d'habitatges disposen d'instal·lacions bàsiques, però alguns encara no tenen serveis essencials com aigua corrent, telèfon o evacuació d'aigües residuals. Cal remarcar també, que només hi ha clavegueram al nucli del Torn, que no ha arribat el gas natural i tampoc hi ha abastament públic d'aigua en cap punt del municipi. La resta de zones disseminades del municipi no disposen d'electricitat.

SALUT I PROTECCIÓ SOCIAL

L'envelliment de la població és un dels principals reptes de la salut pública de les societats occidentals. Aquesta tendència demogràfica es seguirà pronunciant en el futur, requerint un reforç dels recursos per afrontar les necessitats sanitàries i socials de la gent gran.

La problemàtica social que en deriva es pot veure agreujada pel creixent nombre de persones d'edat avançada que viuen soles, molt sovint en edificis antics i algunes vegades sense instal·lacions bàsiques.

Converses mantingudes amb els assistents i educadors del Consorci de Benestar Social de la Garrotxa han permès considerar la dificultat de la població més gran del

municipi per accedir a l'assistència social, ja que Sant Ferriol no disposa de cap servei, només hi ha un Centre Cívic, que només s'obre quan les associacions del municipi en volen fer ús i la resta de dies està tancat.

Però el municipi veí, Besalú, disposa d'una oferta important en aquest sentit: Casal de Jubilats, Centre de Dia, un servei de repartiment d'àpats a domicili i, en un futur proper, una Residència per a la Gent Gran. Aquests serveis majoritàriament són utilitzats pels habitants del municipi, però també per alguns dels pobles veïns, com en aquest cas la població de Sant Ferriol o la de Maià de Montcal.

La mobilitat és un altre aspecte destacable dins la sostenibilitat social. El municipi de Sant Ferriol, però, no disposa de cap tipus de transport públic.

OFERTA EDUCATIVA I NIVELLS D'INSTRUCCIÓ

El nivell d'instrucció de la població de Sant Ferriol és relativament baix a causa de l'estructura demogràfica. Un 53,5% de la població té formació de segon grau (ESO, EGB, FP) i únicament un 11% ha assolit nivells d'estudis de segon i tercer grau, equivalent a estudis universitaris.

Malgrat això, l'estructura econòmica del municipi precisa de mà d'obra no qualificada i ofereix pocs llocs de treball que requereixin nivells elevats d'instrucció.

Els nens i nenes amb edats compreses entre els 3 i 12 anys assisteixen a dos Col·legis d'Educació Infantil i Primària: al CEIP Salvador Vilarrasa, situat al municipi de Besalú, que també cobreix les necessitats educatives de Beuda i Maià de Montcal, i al CEIP Finestres de Mieres que hi assisteixen només els nens que viuen en el nucli del Torn de Sant Ferriol. El municipi de Besalú també disposa de llar d'infants i d'una ludoteca municipal.

Els joves de Sant Ferriol que cursen l'ensenyament secundari obligatori s'han de desplaçar a l'IES Garrotxa d'Olot, que és el centre públic assignat pels estudiants del municipi, o bé a l'IES Montsacopa només els que viuen al nucli del Torn. A la capital de la Garrotxa també s'hi ubiquen tres instituts d'ensenyament secundari concertats i dos altres de públics.

CULTURA I ASSOCIACIONISME A SANT FERRIOL

Sant Ferriol té una vida cultural i associativa poc significativa, només hi ha 2 associacions al municipi, al marge d'agrupar als conciutadans del municipi també atreuen a gent de les poblacions veïnes i els visitants ocasionals a participar en les activitats que organitzen, cal destacar les festes populars organitzades per l'Associació de veïns de Sant Andreu del Torn.

Al municipi de Sant Ferriol no hi ha cap associació de tipus esportiu, bàsicament perquè no disposen de cap equipament esportiu (ni camp de futbol, ni polisportiu, ni piscina, etc).

Al llarg de l'any l'oferta cultural de Sant Ferriol és poc significativa, cal destacar les Festes Majors de Sant Fruitós, de Fares i del veïnat del Torn, i els Aplecs del Ninou del Collell, del Sagrat Cor i Santuari de Sant Ferriol i el de Sant Miquel de la Miana. I finalment, la Festa de l'aparició al Santuari Nostra Senyora del Collell.

2. DIAGNOSI ESTRATÈGICA

LES OPORTUNITATS I NECESSITATS DE SANT FERRIOL DERIVADES DE LA SEVA SITUACIÓ ESTRATÈGICA EN EL TERRITORI

<p>Sant Ferriol no es troba inclòs dins de cap Espai d'Interès Natural però la seva proximitat a l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa i al Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa fa que jugui un paper molt important en el sistema d'Espais d'Interès Natural. Una petita part del terme correspon a la Reserva Natural de Fauna Salvatge de la Illa del Fluvià.</p>	<p>El territori de Sant Ferriol, degut a la seva orografia, té mal comunicats els seus propis veïnats, ja que no existeix una bona xarxa viària dins el municipi. En canvi, els veïnats tenen millor comunicació vers els municipis veïns.</p>	<p>La xarxa de carreteres que passa pel municipi és important, destaca la C-150 que va de Besalú a Girona i la N-260 que uneix Olot i Figueres. Aquest fet implica que Sant Ferriol estigui ben comunicat ja no només amb els municipis veïns, sinó més enllà de la comarca.</p>
--	--	--

<p>Sant Ferriol, juntament amb Maià de Montcal i Beuda, pertany a un àmbit urbà funcional més ampli, amb la influència exercida per la proximitat de la vila de Besalú a 3,2 km, que opera de subcentre comarcal amb independència d'Olot. No obstant això, es distingeixen dues àrees d'influència territorial dins el municipi: Besalú i Mieres-Banyoles. Aquest fet contribueix a la manca d'identitat municipal.</p>	<p>Sant Ferriol tendeix cap a una economia de serveis, alhora que manté la seva vocació agrícola-ramadera tradicional. Malgrat això, el planejament vigent projecta sòl urbanitzable industrial al Pla d'en Güell.</p>
--	--

LA FUNCIÓ DE LA ZONA NO URBANITZABLE DE SANT FERRIOL

<p>El sòl no urbanitzable, format per conreus i boscos, ocupa quasi tot el territori municipal (99%) i pren un paper de vital rellevància paisatgística i ecològica.</p>	<p>La presència de població disseminada al municipi assegura la diversificació dels espais i del paisatge, així com el manteniment dels habitatges de la zona, però podria suposar la petició de serveis i infraestructures amb la conseqüent alteració del territori.</p>	<p>El municipi és majoritàriament forestal (83%) però també hi ha la presència de conreus, cursos fluvials i petits disseminats poblacionals. Aquesta diversitat, és un factor favorable a la connectivitat ecològica.</p>
--	--	--

<p>Un dels materials que afloren al municipi són els guixos, els quals afavoreixen als fenòmens geomorfològics com els esfondraments per dolines, creant riscos geològics localitzats, sobretot a la zona propera a Besalú.</p>	<p>El sòl no urbanitzable s'ha considerat parcialment un factor a protegir en el planejament urbanístic municipal, regulant el zona forestal i la zona agrícola.</p>	<p>El nucli del Torn i els diferents disseminats mantenen l'estructura tradicional, donant una imatge afavorida i integradora del paisatge. No obstant això, el planejament vigent en el municipi determina certes edificacions en sòl no urbanitzable al voltant del Torn, en contra del que estableix la llei d'Urbanisme del 2001.</p>
---	--	---

<p>El municipi compta amb un patrimoni arquitectònic format per santuaris, ermites, esglésies i cases pairals, la major part del qual es troba catalogat.</p>	<p>Sant Ferriol és excedentari en dejeccions ramaderes en relació a la seva superfície agrària útil. La producció d'aquestes dejeccions es deu principalment a les explotacions ramaderes intensives de porcí i boví.</p>
---	---

LA MIXTIFICACIÓ D'USOS EN L'ESTRUCTURA DEL MUNICIPI

El terme municipal de Sant Ferriol està format per un nucli, el del veïnat del Torn, i per set veïnats disseminats que representen el 88% de la població, fet que no facilita el manteniment de les infraestructures i manca dels serveis bàsics municipals.	Dels 99 llocs de treball que oferiria el municipi al 1996, un 47,5% formava part del sector serveis i un 30,3% del sector primari. En conjunt, un 52% dels llocs de treball eren ocupats per població no resident al municipi.	En els darrers 10 anys a Sant Ferriol s'ha construït només 1 habitatge nou, evidentment no hi ha cap habitatge de protecció oficial en el municipi. Aquest factor dificulta la retenció de la població jove i impedeix atraure persones foranies.
--	--	---

LA POBLACIÓ: SUBJECTE I OBJECTE DEL TERRITORI

Des de 1991 la població de Sant Ferriol s'ha mantingut sostingudament, degut a la immigració interna procedent sobretot de la província de Barcelona (18%), seguidament de la immigració externa (13%).	Degut a la inexistència d'una escola d'educació infantil i primària, els 19 nens entre 4 i 12 que hi ha al municipi es divideixen entre l'escola municipal de Besalú, on també hi assisteixen la majoria de nens i nenes de Beuda i Maià de Montcal i l'Escola de Mieres, on hi van els nens que viuen al nucli del Torn.	El municipi presenta un índex d'envelliment important, amb un 20,3% de la població amb més de 64 anys, mentre que únicament un 15% té menys de 14 anys.
---	---	---

L'estructura bàsicament disseminada del municipi no facilita una vida col·lectiva dinàmica ni genera una vida cultural gaire activa. Juntament amb la manca d'infraestructures i serveis bàsics, els habitants de Sant Ferriol satisfan les seves necessitats en els municipis veïns.

LA IMPORTÀNCIA EN LA GESTIÓ DELS SERVEIS BÀSICS I L'OPTIMITZACIÓ D'INFRAESTRUCTURES

Sant Ferriol disposa d'una xarxa per a la distribució d'aigua potable que abasteix només el nucli del Torn i és subministrada per l'Associació de Veïns del Torn.	El municipi de Sant Ferriol no compta amb cap sistema de sanejament per les aigües residuals. Només el nucli del Torn disposa de clavagueram i totes les aigües residuals del municipi són dipositades en fosses sèptiques..	Al Torn no hi ha xarxa separativa de l'aigua pluvial i la residual, fet que provoca a la contaminació de l'aigua del riu Ser quan es donen pluges fortes
---	--	--

Sant Ferriol no disposa de cap estació propera que mesuri les immissions de contaminants atmosfèrics que permeti conèixer la qualitat de l'aire. En el conjunt de la comarca existeix una única estació que es troba en el municipi de Santa Pau.	La implantació de la recollida de matèria orgànica a l'àrea urbana d'Olot hauria de facilitar ampliar aquest servei a Sant Ferriol.	Els sistemes actuals de tractament i gestió de deixalles no tenen com a objectiu prioritari la reducció dels residus, sinó aconseguir implantar el model de recollida selectiva, conjuntament amb el rebuig que continuarà anant a l'abocador.
---	---	--

Malgrat la proximitat del gasoducte que travessa la comarca, que va d'Olot a Besalú, el municipi de Sant Ferriol no disposa de gas natural canalitzat. Malgrat això, existeix una derivació de gas cap a una empresa del municipi molt propera a Besalú.	Hi ha una dependència energètica total de les fonts no renovables. Només s'utilitza l'energia procedent de la biomassa i en molt poca quantitat, i també es fa ús d'una altra font d'energia alternativa, les plaques solars, però de manera molt poc significativa.	Existeix una manca total de transport públic que connecti Sant Ferriol amb els municipis veïns, sobretot amb Besalú, la qual cosa fa la població depenent del vehicle privat.
--	--	---

Sant Ferriol no disposa de serveis sanitaris, ni comercials ni de lleure. Els seus veïns fan ús dels que es troben fora del municipi, centralitzats principalment a Besalú i en d'altres municipis veïns.

LES NORMATIVES LOCALS COM A EINES DE CONTROL I GESTIÓ

La Reserva Natural de Fauna Salvatge de l'Illa del Fluvià, al límit sud-est del terme, disposa d'un ordre a partir de la Llei 3/1988, de protecció dels animals.

No existeix una normativa que reguli la integració paisatgística de les àrees urbanes i industrials amb el seu entorn.

Actualment el Programa de Gestió de Residus Comarcal es troba en revisió i no existeix una ordenança reguladora dels residus ni una fiscalitat adequada.

La Garrotxa no disposa d'un Programa d'Energia que aporti directrius per millorar l'eficiència energètica, desenvolupar les energies renovables i reduir la contaminació lumínica, tant a nivell públic com privat.

En l'actualitat no hi ha control sobre les fosses sèptiques del municipi.

Sant Ferriol compta amb un cadastre de sorolls elaborat pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat, però no disposa d'una ordenança que reguli la contaminació acústica del municipi.

El municipi compta amb un Pla de Prevenció d'Incendis, juntament amb Besalú i Argelaguer.

El municipi ha aprovat la redacció d'una ordenança reguladora dels residus ramaders i una moratòria per a noves instal·lacions ramaderes d'acord amb el Programa de Gestió de Dejeccions Ramaderes de la Garrotxa.